

KORRESPONDENT

HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY

I

(Korrespondent Handlowy Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi)

ROLNICZY

(dwa razy na tydzień przy Gazecie Warszawskiej.)

Dnia 9 Maja

N 36.

Roku 1846

MAGISTRAT MIASTA WARSZAWY.

Dla zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, przez nieuwagę albo niedbałe wykonywanie budowli nowych, restauracji z gruntu lub reparaacji starych domów wyniknąć mogącym, urządzenie Administracyi Budowniczej wielokrotnie przez pisma publiczne ogłaszane, wkłada na Właścicieli obowiązek, aby każdy z nich przystępując do budowy lub restauracji, nie powierzał takowej samym tylko Rzemieślnikom, lecz izby do nadzoru onej przybierał koniecznie jednego z Budowniczych Rządowych Mijskich, lub przez Rząd patentowanych, zaś do samej roboty, żeby nieużywał, jak tylko Majstrów Mularskich i Ciesielskich w sztuce swęj uzdatnionych i upoważnionych do praktykowania onej.

Budowniczy podejmujący się kierunku Fabryki, ma nieodwrotnie obowiązek złożyć w tej mierze własnoręcznie na piśmie oświadczenie Kommissarzowi Administracyjnemu tego Cirkulu w którym się będzie wykonywać budowa lub restauracja gruntowna. Majstrowie zaś Mularski i Ciesielski obowiązani są Deklaracje swe przed tymże samym Kommissarzem do Protokulu podawać, bez dopełnienia których to formalności, rozpoczęcie budowy lub restauracji dozwolonem niebędzie.

Takowe urządzenie przypomina Magistrat i teraz osobom interesowanym, pod zagrożeniem kary Policyjnej za niezachowanie onego, dopilnowanie zaś skutku Kommissarzom Cirkulowym Administracyjnym i Policji Wykonawczej pod surową odpowiedzialnością za niedozór bez odwoływania się wzajemnego niniejszemu zaleca. — Ostrzega przytęm Magistrat Właścicieli Posesji, iż sami sobie winę przypiszą, gdy będą mieli fabrykę wstrzymana, kiedy do takowej użyją Mularz lub Ciesiel niewykwalifikowanego; usposobieni zaś i do praktykowania Mularstwa, Ciesielstwa i Blacharstwa upoważnieni są tylko następujący Majstrowie:

A. Mularscy.

Makowski Józef pod Nr. 1552 lit. k. Bobiński Wojciech Nr. 198. Grymowski Franciszek Nr. 2233. Krzeminski Mateusz Mokotów. Konarski Ignacy Nr. 1575. Puścikowski Jan Nr. 2191. Karwowski Stanisław nr. 1409. Schultz Krystjan Gotlieb nr. 832. Rojanschnik Jakób nr. 1896. Holtzman Michal nr. 122. Jablczynski Antoni nr. 1566. Galkowski Filip nr. 272. Toruński Michal nr. 107. Brylski Antoni nr. 1561. Chotkowski Jan nr. 1817. Mierzwiński Józef nr. 1561. Rajkowski Andrzej nr. 992. Mencil Jan nr. 24. Wierzbieniec Antoni w Płocku. Gąsowski Marcin nr. 1523. Przewodźski Wincenty 312. Jaśiński Jan nr. 1785. Eppel Joachim nr. 1599.

B. Ciesielscy.

Granzów Fryderyk pod Nr. 158 lit. C. — Bruder Wilhelm

nr. 823. Landmann Karól nr. 2404. Grosser Wilhelm nr. 668. Mansmejer Benedykt nr. 2775. Wydychowski Franciszek nr. 2096. Sabelmann Jan nr. 2418/2419. Baar Franciszek nr. 1681. Ulrich Fryderyk Praga nr. 585. Winkler Krystjan nr. 1113. Kahl Fryderyk nr. 421/22. Leonard Krzysztof nr. 1464. Beiger Michal nr. 1125. Grosser Edward nr. 668. Darr Henryk nr. 1574. Wahlmann Józef nr. 2431. Boevensee Jan nr. 1490.

C. Blacharscy.

Wedekamm Henryk pod Nr. 489. Neuwald Franciszek nr. 402. Möller Fryderyk nr. 557. Boneberger Józef nr. 171. Saliel Józef nr. 268. Zeller Józef nr. 471. Trelle Fryderyk nr. 117. Stenz Adolf nr. 474/475. Zejtler Michal nr. 377. Czarniecki nr. 411. Hejchel nr. 18. Morantowicz Dominik nr. 3. Morantowicz Kazimierz nr. 16. Strożyński Stanisław nr. 497. Mieszkający, a w miarę jak który Majster Mularski, Ciesielski lub Blacharski kwalifikacją do praktyki udowodni. Nazwisko jego i mieszkanie do wiadomości publicznej przez Magistrat podanem będzie.

w Warszawie dnia 18 (30) kwietnia 1846 roku.

Prezydent Rzeczywisty Radca Stanu Grzybner.
Naczelnik Kancelarji G. Jachótkowski.

UWAGI NAD WNIOSKAMI o NAS z POWODU SPODZIEWANYCH w ANGLJI ZMIAN TARYFY CELNEJ.

W Bibliotece Warszawskiej za miesiąc Kwiecień r. b. mieści się artykuł pod napisem: „Jakie skutki na tutejszy kraj wywrze zmiana Taryfy do Parlamentu angielskiego wniesiona przez R. Peel, a mianowicie niższa opłata od Zboża i Drzewa do Anglii wprowadzić się mającego?” Autor tego artykułu, p. K. Wolicki, jakkolwiek ze znajomością rzeczy rozebrał powody, które dziś skłaniają rząd angielski do zniesienia taryfy celnej, ciążącej na przywozach płodów obcych krajów, nie dość jednakże wyjaśnił spodziewane dla kraju tutejszego widoki z zaprowadzenia projektowanej zmiany.

Widoki te, w obecnych stosunkach handlowych, nie ze wszystkiemi są pomyslnie dla naszego Zboża i Drzew, jak to p. W. utrzymuje. Twierdzenie jego bezwzględne i nie dość zgłębione, wtpliwie czynią okoliczności towarzyszące handlowi naszemu z zagranicą. Jakoż, dopóki nasz wywóz zależy będzie od *monopolu* i *szukan* przekupniów Gdańskich, od *składowi* tutejszych tyle dla nas uciążliwych, od *dostawy* na statkach cudzych zbyt kosztownej, a na swoich niedołejnej i niebezpiecznej, wreszcie dopóki *żegluga* na rzekach udoskonaloną nie zostanie; dopóty słabe dla nas pozostaną nadzieje korzystnego odbytu na płody przeznaczone do handlu zamorskiego, a zyski z tej zamiany, podobnie jak dotąd, bogacie będą tylko naszych pośredni-

ków. Będzie więc kraj temi samemi okolicznościami krępowany co dawniej, z tą tylko różnicą, że wyższe korzyści z naszego handlu wywozowego, bez kosztu, zwiększą jeszcze łatwością wyłącznie osiągnąć same miasta portowe nad Bałtyckie, mianowicie: *Emel, Gdańsk, Szczecin*. To jest aż nadto widoczne i nie potrzebuje dłuższego dowodzenia.

Trudno dalej przypuścić, ażeby właściciel ziemski stalego ładu, uprawiający zboże, po zniesieniu w Anglii taryfy celnej, mógł, jak p. W. zapewnia, naprzód z wszelką *matematyczną dokładnością* obliczyć, ile tam dostanie za kwarter pszenicy. Taki wniosek jest warunkowy, a zatem w stosunkach handlowych zawodny. Gdańszczanie to, z innemi mieszkańcami nadmorskimi, będą mogli z pewnością obliczać swoje komisa i wypróżniać kieszenie producentów, mianowicie tutejszych, tak długo, dopóki ci monopolowi temu, od dawna kraj polski uciskającemu, nie położą końca użyciem stosownych środków.

Widoki *ciągłego* odbytu w Anglii na naszą pszenicę, jeszcze nie są pewnikiem spodziewanej dla kraju korzyści. Po wszystkie czasy, z małym wyjątkiem, mieliśmy na nią odbył dostateczny, ale jak zawsze ze stratą, kiedy w Anglii były ceny średnie. Niekiedy tylko, przy nadzwyczajnym podniesieniu się cen na targach tamtejszych, pośrednicy dali nam cokolwiek zarobić, dla zachęcenia do utrzymywania ciągłych z niemi stosunków handlowych, i do prowadzenia spekulacji zawodnych, pod wpływem dwóch monopolów obcych.

Jeżeli jeden z nich odleglejszy ustąpi, drugi za to bliższy w całej swej mocy pozostanie, który sam jeden wystarczy do ciągnięcia za nas korzyści z targów angielskich. W takim położeniu, przy współubieganiu się wszystkich krajów zbożorodnych, nasz rolnik zawsze w tyle pozostanie, i zyskami ze sprzedaży płodów swoich, z pośrednikami dzielić się będzie musiał.

Uwagi p. W. co do handlu Drzewa są trafne i z prawdą wyrzeczone. Wzmianka jednakże o tem, że dotąd nasz kraj tylko ciosane a nie rznięte drzewo do Gdańska dostarczał, jako przedmiot dla swojskiego przemysłu bardzo ważny, zasługuje na bliższy rozbiór.

Fatalnym jakimś przeznaczeniem, dostała się nam niepokonana obojętność na obroty handlowe i przedsięwzięcia przemysłowe. Spekulantzi nasi corocznie widzą, jak na placu Gdańskim drzewo tutejszo-krajowe od wieków przerabia się na *bale i tarcice* do handlu zamorskiego, że tym sposobem sztuka drzewa nabiera podwójnej i potrójnej wartości. Widzą także, jak tam pszenicę przerabiają na *makę*, i tę wypiekają na *suchary* dla marynarki. Jednakże dotąd nikt u nas nie osmielił się spróbować podobnego przekształcenia, ale wszystko, jakby pod zakazem, wychodzi z kraju tylko w płodach surowych. Zdaje się, że ten system i ta nieprzezorność wiecznie u nas trwać będzie, jeśli cudzoziemcy sposobu na to nie nauczą.

Czas przecież byłoby zająć się tak ważnym przedmiotem, do otworzenia sobie źródła obfitego bogactwa, tem więcej, że nie zachodzą wielkie trudności w obmyśleniu na to zaradczych środków. Środkami temi głównie są, jak już tyle razy w rozprawach moich o przemyśle powiedziałem: zaprowadzenie *składow własnych* w kraju, przekształcanie *surowych* płodów, i ulepszenie *żeglugi* na rzekach. Dopóki to nie nastąpi, to jest, dopóki wprost z *naszych* składow nie będziemy mogli dostawiać produktów za granicę na *komis* czyli stałą umówioną cenę i *zadatek*, na nic się nam nie przyda zniesienie taryfy celnej, równie jak mało nas obchodzić będzie prawo zbożowe angielskie. Żyjąc ode dnia do dnia nadzieją że się samo coś dla nas zrobi w stosunkach między-narodowych, będziemy zawsze budować tylko zamki na lodzie.

Na cudzym placu, z swoim towarem być zależnym od monopolu niepotrzebnych pośredników, prosić się ich, ażeby kiedy ich łaska, kupili po najniższych cenach, a zawsze prawie sprzedawać ze stratą, lub oddawać na obce składy z widoczną zuba, to nie jest korzystnym handlem, ale marnotrąwstwem nierozmyślnym i zniszczeniem bogactwa krajowego.

Tak przecież wiecznie robią nasi, niby to wyrachowani spekulanci, którzy wiedzą co się w Anglii dzieje, a nie widzą co u nas robić potrzeba. Widzimy, czego się oni z salonowemi pomysłami swemi dorobili i na czem skończyli, po zwidzeniu obcych krajów, w celu handlowo-przemysłowym.

Znać, jak nas handel zagraniczny teraz obchodzić zaczyna, kiedy wszystkie pisma publiczne krajowe i nawet zagraniczne, artykuł p. W. z zapalem powtórzyły, a rolnicy w milczeniu tak kowy przyjęli. Podobne uwagi, dla kraju bardzo pożądane, ostrożnie jednak przyjmować i z przezornością na nie zapatrywać się należy, ażeby przez nie sprawione wrażenie, nie prowadziło nas do dalszych błędów, których w interesach rolnictwa, handlu i przemysłu, nie mało już popełniliśmy i dotąd jeszcze popełniamy.

B. Alexandrowicz.

O uprawie buraków pastewnych.

Buraki pastewne syberyjskie (*Beta sibirica*) w folwarkach Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Marymoncie uprawiane, podług doświadczeń czynionych, dają w średnim przecięciu z morga nowo polskiego do 180 korcy zbioru, pojedyncza ich wielkość dochodzi 20 do 24 f., rosną w połowie w ziemi a w drugiej połowie nad ziemią. Grunt na nie winien być dobry jęczmienny lub lżejszy pszenny, do znacznej głębokości wyorany, mający skruszoną i dobrze wyrobioną glewę do 18 cali dochodzącą; umierzwia się świeżym nawozem jak pod kartofle, zasiewać go można od połowy miesiąca kwietnia, aż do połowy czerwca. Na morg jeden potrzeba 4 do 5 fun. nasion, funt nasion kosztuje zł. 4, garniec zaś rs. 1. Dwie są odmiany tych buraków, żółte i różowe, kształtem wcale się od siebie nie różnią, są owalno-podłużne. Pomieszane z połową kartofli i umieszane z siewką, wyborne dają karm dla krów, po których mleko przyjemniejszego jest smaku jak po samych kartoflach. Zachowują się na zimę podobnie jak kartofle i dobrze opatrzone przechowują się bez żadnego uszkodzenia. Z powyższych przeto własności wielce zasługują na ich produkcję, mianowicie w gospodarstwach gdzie stosunki miejscowe użycia podobnego rodzaju karmu dla inwentarzy wymagają. Nasienia w mowie będących buraków można dostać w składzie nasion Dr. Franciszka Betzhold utrzymującego Kantor Urządzania Dóbr i Lasów, i główny skład nasion w Warszawie przy ulicy Senatorskiej Nr. 471 obok Resursy wprost pałacu Zamojskich.

p. o. Insp. Gosp. w Dobr. Inst. J. Micewicz.

Nowa metoda ogrzewania pomieszek i t. p.

Holender Daniel Hoibrenck, dyrektor ogrodów barona Hügel w Wiedniu, wynalazł niedawno temu nową metodę ogrzewania powietrza, i uzyskał na nią od c. k. austriackiego Rządu wyłączny przywilej swobody. Wynalazca używa siły prężności rozgrzanego powietrza (zapewne przez zgęszczanie onego) do rozwinięcia bardzo wysokiego stopnia ciepła, a mianowicie aż do 254 stopni Reaum. (czyli punktu wrzenia żywego srebra). Do ogrzania przestrzeni obejmującej 42 milionów stóp sześciennych, wystarczać ma 1 3/4 sążnia sześciennego drewna. Za pomocą cetnara węgla kamiennych na paliwo w lokomotywie użytych, ciepło ma dojść w 20 minutach takiego stopnia, do jakiego zwyczajnym sposobem potrzeba dwóch sągów drzewa i 2 1/2 godzin czasu. W 5 minutach można w tem gorącym powietrzu upiec chleb i ugotować mięso.

W tym samym przedmiocie ma być także nowy wynalazek w Węgrzech zrobiony. Doktor Gall wyraża się tak w tej mierze w dzienniku *Pesther Zeitung*: Wynaleziono tu temi czasy w Węgrzech nowy sposób ogrzewania powietrza i poczyniono już potrzebne kroki, aby od c. k. austriackiego Rządu otrzymać przywilej swobody. Odtąd, aby w porze zimowej ogrzać dostatecznie wszystkie pomieszkania, czy to w całym miście czy

też w pojedynczych dzielnicach, dość będzie jednego aparatu, który przy usługach kilku ludzi, użytych do utrzymywania ognia i do dozoru, dostarczać będzie przez rury podziemne ciepłego powietrza do pomieszczeń ludzkich, a ciepłe to powietrze da się w każdym pomieszczeniu dowolnie miarkować. Nie dość na tem, aparat ten może także w porze letniej dostarczać chłodnego, orzeźwiającego powietrza, co zapewne dla osób majątniejszych, dla szpitali, koszar i t. d. bardzo jest pożądane. Na towarzystwa akcyjne, któreby od wynalazcy przywiłję ten nabyły, włoży on obowiązki, aby ubogim rodzinom ogrzewano pomieszczenia bez żadnego zysku.—Oszczędność paliwa ma być przy tej nowej metodzie tak znaczna, iż tylko piąta część tego co dotąd wychodził będzie. Wszelkie nieprzyjemności pieców ustana, a mieszkańcy będą mieli opał, który (przy znacznych zyskach dla towarzystw akcyjnych) ledwie połowę tego co dotąd kosztować będzie.

Ne widzimy potrzeby rozszerzać się tutaj tak nad powyższą wyliczoną jako i innymi do pojęcia łatwymi korzyściami, jakieby z powyższego wynalazku dla gospodarstwa krajowego, domowego i w ogóle dla całej techniki wyniknąć mogły. Życzyć tylko pozostaje, aby pomysły wynalazców jak najrychlejsze w zastosowaniu praktycznym się sprawdziły, i aby tak zbawienne z wielu względów dzieło, jak najprędzej pożądane owoce nieść mogło.

Nowy sposób tuczenia bydła kartoflami.

Ugotowawszy kartofle za pomocą pary, tak jak jest zwyczaj w gorzelniach, miesza się je z 2 ch do 5ciu procentu słoju w sposób w gorzelniach znany, biorąc jednakże dwa razy tyle gorącej wody. Gdy zacier ten ma jeszcze 55 stopni (Reaum.) ciepła, przykryć go, i tak przez 4 do 5 godzin zostawić, aby kartofle w substancję cukrową się przeistoczyły. Potem jeszcze przez 6 do 9 godzin zostawić zacier ten w kadzi zacierniej, aby lekko przykwaśniał. Nareszcie, wedle tego, czy go się chce użyć od razu na karm dla bydła, czy też do zaparzenia siołki, roztworza go się w pierwszym razie zimną, a w drugim gorącą wodą w takiej ilości, aby otrzymać roztwór tak gęsty jak zwyczajna braha. Zacier w ten sposób na karm dla bydła użyty, ma być tak pożywny, że 100 funtów kartofli tak przysposobionych, zastąpi 500 a nawet 600 funtów brahy gorzałczanej.

Warto, aby u nas zrobiono w tej mierze próby, bo jeżeli te sprawdzą powyższe podania, możeby korzystniej było całkiem wódki nie pędzić lecz tylko kartofle w ten sposób wprost do karmienia wołów używać.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Z B O Ź E.

Z Białej 17 kwietnia. Ceny zboża, zapewne dla tego że oziminy pięknie wyglądają, więcej spadać niż podwyższać się będą. Za korzec pszenicy dają teraz 8 do 10 złr., żyta 7 1/2 do 8 złr., jęczmienia 6 złr., owsa 3 1/4 do 4 złr.; kartofle były już po 3 złr., ale znowu spadły na 2 złr. m. k., pokazało się bowiem po zimie więcej kartofli niż się ich przewidzieć spodziewano. W górach wydarzył się przypadek bardzo smutny, który zasługuje na powszechną uwagę. Za wczesnym rozwinięciem się roślinności, spostrzeżono na polu koniczyną obsianem świeżo skoszone miejsca; zrobiono więc zasadzkę i pojmwano sprawcę na uczynku; był to biedny człowiek, mający rodzinę, który wyznał przy śledztwie, że od niejakiemu czasu żywi swoich i siebie gotowaną koniczyną. Za wyznaniem tem zrobiono rewizję, i w rzeczy samej znaleziono tak jak on powiedział: dano mu więc natychmiast ze dworu jęczmienia, z którego zrobiono krupy albo na chleb użyto, i dawno nie mając podobnego pokarmu z większym go rodzina ta zjeść musiała apetytem; czy to więc z powodu odzwyczajenia się od zwyczajniejszego pokarmu, lub też z przeładowania całą rodziną zginęła bolesna śmiercią.

Wrocław 5 maja. Interesa zbożowe w ciasnych teraz obracają się tu szrankach, gdyż wysokie tutejsze ceny nie przedstawiają żadnego pola do spekulacji, a przysze zniwa w większej części zboża gatunków lepsze wydadza ziarno jak to z którego składa się terazniejsze zapasy nasze. Trwające ciągle dżdżyste powietrze nie mogło przywieść zniwom szkody, ponieważ temperatura w czasie najzimniejszych nocy nie była nigdy niżej 1 stopnia ciepła, dlatego też zasiewy nieuciępiły bynajmniej. Pszenicy dobre partje w cenie 74 do 80 sr. gr. chętnych znajdują nabywców, ale za to późniejsze gatunki w takimże stosunku trudno sprzedać przychodzi; tebowiem stoją na targu zaledwie po 55 sr. gr. szefel i to nikt się o nie pytać nie myśli. Żyto bez pokupu w najlepszym towarze po 58 do 59 sr. gr. trzymane, późniejszego znowu dużo było na sprzedaż i notować je można od 53 do 57 sr. gr. według dobroci. Jęczmienia tylko w średnich gatunkach był na sprzedaż wystawiony, za które dawano 48 do 51 sr. gr. Ze Szczecina przywieziony ciężki dostaje nawet 53 sr. gr. Owies, jak dawniej płacą po 32 do 35 sr. gr. szefel.—Koniczyna wcale zaniedbaną. Trawa Sgo Tymoteusza po 5 do 5 1/4 talara oddawana. W rzepaku zimowym zrobiono kilka kontraktów na dostawę z nowego zbioru po 62 do 64 sr. gr. szefel, jednakże sprzedający po nastaniu wilgoci i zimna zaczęli się drożyć i być przezorniejsi. Od bardzo wielu lat nie widzieliśmy tak nadzwyczaj pięknie wyglądających zasiewów jak terazniejszego lata w tutejszej prowincji, a do tej pory łagodne powietrze i wilgoć okazała się dla nich bardzo korzystną, lecz niżej położone pola w niektórych miejscach cokolwiek uciępiły. W wielu okolicach zboża niedługo kwitnąć będą a nawet już zaczynają, i zapowiadają bardzo obfite plony; czyli jednakże ostatnie zimna nocne młodym kłoskom nie zaszkodziły, jeszcze powiedzieć nie możemy; w każdym razie mróz na rozwijające się dopiero kwiaty zawsze szkodliwie działa.

Gdańsk 1 maja. Pierwszy raz w tym roku targ tutejszy był cokolwiek ożywiony; sprzedano około 200 łasztów pszenicy po cenach o 25 i 30 florenów wyższych jak w zeszłym tygodniu, najwyższa cena za doskonały gatunek zapłacona jest 50 flor. Sprzedano też kilkanaście łasztów żyta po 305 fl. w innych rodzajach ziarna żadnego niebyło obrotu.

Londyn 29 kwietnia. Wciągu zeszłego tygodnia dowozy pszenicy angielskiej od dzierżawców na wszystkich prawie targach wewnętrznych zaledwie wystarczyć mogły żądaniu i potrzebie konsumentów, a że gatunek przywiezionej pszenicy w ogólności był dobry, to też właściciele jej otrzymali podwyższoną cenę o jeden szyling na kwarterze.

Srednia Cena żywności.

Na ostatnich targach warszawskich i pragskich, płacono za korzec 4 ćwierciowy żyta rub. sr. 4 kop. 5; pszenicy rs. 5 kop. 40; grochu polnego rub. sr. 3 kop. 98; grochu cukrowego rub. sr. — kop. —; fasoli rs. 6 kop. 57; gryki r. sr. 3 kop. — jęczmienia rub. sr. 3 kop. 37 owsa rs. 2 kop. 29; maki pszennej przedniej rs. — kop. —; ordynaryjnej korzec 6 ćwierciowy rs. 8 k. 15; żytniej pyłowej rs. 5 kop. 85 za korzec 4 ćwier. maki gryczanej rubli srebr. — kop. — kaszy gryczanej zwyczajnej rs 6 k. 92; kaszy jaglanej rs. 8 k. 47 kaszy gryczanej drobnej rs. 11 kop. 20 kaszy jęczm. perłowej rs. — kop. —; kaszy jęczmienniej ordynaryjnej rs. 5 kop. 42; siana centnar 100 f. kop. 50; słomy centnar kop. 31; siana fura jednokonna rs. 1 k. 95 do rs. 3 kop. 15; parokonna od rs. 3 k. 75 do 5 k. 25; słomy fura zwyczajna rs. 1 k. 30 do rs. 2 k. 55; sążęń drzewa sosnowego rs. 7 k. 44; wół dobry od rs. 36—54, k. 6, wół średni od r. s. 27—35, k. — lichy 21 do 26; cielę od rs. 1 k. 50 do r. 3 k. 30; baran rs. — k. — wieprz dobry od rs. 13—17; średni od 10; do 12; lichy od 6—9; masła funt kop. 18; słoniny funt kop. 11 kartofli korzec rub. srebr. 1 kop. 29; okowity garniec kop. 95 szumówki kop. 57.

